

Poslanica Rimljanima

¹ Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučan za evanđelje Božje -

² koje Bog unaprijed obećavaše po svojim prorocima u Pismima svetim

³ o Sinu svome, potomku Davidovu po tijelu,

⁴ postavljenu Sinom Božjim, u snazi, po Duhu posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu Kristu, Gospodinu našem,

⁵ po komu primismo milost i apostolstvo da na slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pagane

⁶ među kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista:

⁷ svima u Rimu, miljenicima Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.

⁸ Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu.

⁹ Doista, svjedok mi je Bog - komu duhom svojim služim u evanđelju Sina njegova - da vas se

¹⁰ u svojim molitvama neprekidno spominjem i uvijek molim ne bi li mi se već jednom s voljom Božjom nekako posrećilo doći k vama.

¹¹ Jer čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo -

¹² da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom.

13 A ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio nakanio doći k vama - i sve dosad bio spriječen - da i među vama uberem koji plod kao i među drugim narodima.

14 Dužnik sam Grcima i barbarima, mudracima i nezalicama.

15 Odatle moja nakana da i vama u Rimu navijestim evanđelje.

16 Ne stidim se, uistinu, evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje - Židovu najprije, pa Grku.

17 Jer pravednost se Božja od vjere k vjeri u njemu otkriva kao što je pisano: Pravednik će od vjere živjeti.

18 Otkriva se doista s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću.

19 Jer što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im očitova.

20 Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire tako da nemaju isprike.

21 Jer premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomračí bezumno srce njihovo.

22 Gradeći se mudrima, poludješe i

23 zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom, obličjem raspadljiva čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova.

24 Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščašćuju svoja tijela,

²⁵ oni što su Istinu - Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. Amen.

²⁶ Stoga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje protunaravnim,

²⁷ a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja.

²⁸ I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljanu umu te čine što ne dolikuje,

²⁹ puni svake nepravde, pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlonamjernosti; došaptavači,

³⁰ klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni,

³¹ nerazumni, nevjerni, beščutni, nemilosrdni.

³² Znaju za odredbu Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo da to čine nego i povlađuju onima koji čine.

2

¹ Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što sudiš.

² Znamo pak: Bog po istini sudi one koji takvo što čine.

³ Misliš li da ćeš izbjeći sudu Božjemu, ti čovječe što sudiš one koji takvo što čine, a sam to isto činiš?

⁴ Ili prezireš bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da te dobrotu Božja k obraćenju privodi?

⁵ Tvrdokornošću svojom i srcem koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja pravedna suda Boga

⁶ koji će uzvratiti svakom po djelima:

⁷ onima koji postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost - život vječni;

⁸ buntovnicima pak i nepokornima istini, a pokornima nepravdi - gnjev i srdžba!

⁹ Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, na Židova najprije, pa na Grka;

¹⁰ a slava, čast i mir svakomu koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku!

¹¹ Ta u Boga nema pristranosti.

¹² Uistinu koji bez Zakona sagriješiše, bez Zakona će i propasti; i koji pod Zakonom sagriješiše, po Zakonu će biti suđeni.

¹³ Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego - izvršitelji će Zakona biti opravdani.

¹⁴ Ta kad se god pogani, koji nemaju Zakona, po naravi drže Zakona, i nemajući Zakona, oni su sami sebi Zakon:

¹⁵ pokazuju da je ono što Zakon nalaže upisano u srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova savjest, a i prosuđivanja kojima se među sobom optužuju ili brane.

¹⁶ To će se očitovati na Dan u koji će, po mojem

evanđelju, Bog po Isusu Kristu suditi ono što je skriveno u ljudima.

¹⁷ Ako pak ti koji se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na Zakonu i dičiš se Bogom,

¹⁸ koji poznaješ Volju i iz Zakona poučen razlučuješ što je bolje

¹⁹ te si uvjeren da si vođa slijepih, svjetlo onih u tami,

²⁰ odgojitelj nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu imaš oličenje znanja i istine;

²¹ ti, dakle, koji drugoga učiš, sam sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš!

²² Ti koji zabranjuješ preljub, preljub počinjaš! Ti komu su odvratni kumiri, pljačkaš hramove!

²³ Ti koji se Zakonom dičiš, kršenjem toga Zakona Boga obeščašćuješ!

²⁴ Doista, kako je pisano, ime se Božje zbog vas huli među narodima.

²⁵ Da, obrezanje koristi ako vršiš Zakon; ako pak kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo je neobrezanje.

²⁶ Ako dakle neobrezani opslužuje propise Zakona, neće li se njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem?

²⁷ I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja Zakon, sudit će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje, prijestupnik Zakona.

²⁸ Ta nije Židov tko je Židov naizvana i nije obrezanje ono izvana,

²⁹ na tijelu, nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u srcu, po duhu, ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi, nego od Boga.

3

¹ Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od obrezanja?

² Velika u svakom pogledu. Ponajprije: povjerena su im obećanja Božja.

³ Da, a što ako su se neki iznevjerili? Neće li njihova nevjernost obeskrjepiti vjernost Božju?

⁴ Nipošto! Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao što je pisano: Da pravedan budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada te sudili budu.

⁵ Ako pak naša nepravednost ističe Božju pravednost, što ćemo na to reći? Nije li onda - po ljudsku govorim - nepravedan Bog koji daje maha gnjevu?

⁶ Nipošto! Ta kako će inače Bog suditi svijet?

⁷ Ako je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti obilno zasjala njemu na slavu, zašto da ja još budem suđen kao grešnik?

⁸ I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas kleveću i kako neki kažu da govorimo? Sud ih pravedni čeka!

⁹ Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo optužismo sve, i Židove i Grke, da su pod grijehom,

¹⁰ kao što je pisano: Nema pravedna ni jednoga,

¹¹ nema razumna, nema ga tko bi Boga tražio.

¹² Svi skrenuše, svi se zajedno pokvariše, nitko da čini dobro - nijednoga nema.

¹³ Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju, pod usnama im je otrov ljutičin,

14 usta im puna kletve i grkosti;
15 noge im hitre da krv proliju,
16 razvaline i nevolja na njihovim su putima,
17 put mira oni ne poznaju,
18 straha Božjega nemaju pred očima.

19 A znamo: što god Zakon veli, govori onima pod Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude krivac pred Bogom.

20 Zato se po djelima Zakona nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu - samo spoznaja grijeha!

21 Sada se pak izvan Zakona očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i Prorocima,

22 pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike!

23 Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja;

24 opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu.

25 Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeha;

26 htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme - da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove.

27 Gdje je dakle hvastanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere.

28 Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela Zakona.

29 Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li i pogana?

Da, i pogana.

³⁰ Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog vjere i neobrezane po vjeri.

³¹ Obeskrepljujemo li dakle Zakon po vjeri? Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

4

¹ Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš, našao po tijelu?

² Doista, ako je Abraham po djelima opravdan, ima se čime dičiti - ali ne pred Bogom.

³ Ta što veli Pismo? Povjerovala Abrahamu Bogu i uračuna mu se u pravednost.

⁴ Onomu tko radi ne računa se plaća kao milost, nego kao dug.

⁵ Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost,

⁶ kao što i David blaženim proglašuje čovjeka kojemu Bog uračunava pravednost bez djela:

⁷ Blaženi oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven!

⁸ Blago čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju.

⁹ Ide li dakle ovo blaženstvo samo obrezane ili i neobrezane? Ta velimo: Vjera se Abrahamu uračuna u pravednost.

¹⁰ A kako mu se uračuna? Već obrezanu ili još neobrezanu? Ne obrezanu, nego neobrezanu!

¹¹ I znak obrezanja primi kao pečat pravednosti koju je po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost -

¹² i ocem obrezanih, ne onih koji su samo obrezani, nego onih koji uz to idu stopama vjere još neobrezana oca našeg Abrahama.

¹³ Doista, obećanje da će biti baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu dano na temelju nekog zakona, nego na temelju pravednosti vjere.

¹⁴ Jer ako su baštinici oni iz Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje.

¹⁵ Ta Zakon rađa gnjev; gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja.

¹⁶ Zato - zbog vjere da bude po milosti to obećanje zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih nas -

¹⁷ kao što je pisano: Ocem mnoštva naroda ja te postavljam - pred Onim komu povjerova, pred Bogom koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije.

¹⁸ U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo.

¹⁹ Nepokolebljivom vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo - bilo mu je blizu sto godina - i obamrlost krila Sarina.

²⁰ Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, nego se vjerom ojačao davši slavu Bogu,

²¹ posve uvjeren da on može učiniti što je obećao.

²² Zato mu se i uračuna u pravednost.

²³ Ali nije samo za nj napisano: Uračuna mu se,

²⁴ nego i za nas kojima se ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji od mrtvih uskrisi Isusa, Gospodina našega,

²⁵ koji je predan za opačine naše i uskrišen radi našeg opravdanja.

5

¹ Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.

² Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje.

³ I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću,

⁴ postojanost prokušanošću, prokušanost nadom.

⁵ Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!

⁶ Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro.

⁷ Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti.

⁸ A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.

⁹ Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe?

¹⁰ Doista, ako se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim.

¹¹ I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje.

¹² Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješite, na sve ljude prijeđe smrt...

¹³ Doista, do Zakona bilo je grijeha u svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad nema zakona.

¹⁴ Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala i nad onima koji ne sagriješite prekršajem sličnim kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći.

¹⁵ Ali s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila milost Božja, milost darovana u jednom čovjeku, Isusu Kristu.

¹⁶ I dar - to nije kao kad je ono jedan sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta osudom, a dar nakon mnogih grijeha - opravdanjem.

¹⁷ Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva - po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu - po Jednome, Isusu Kristu.

¹⁸ Dakle, grijeh jednoga - svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga - svim ljudima na opravdanje, na život!

¹⁹ Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici.

²⁰ A zakon nadađe da se umnoži grijeh. Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost:

²¹ kao što grijeh zakraljeva smrću, da tako i

milost kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu Gospodinu našem.

6

¹ Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje?

² Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još živimo u njemu?

³ Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni.

⁴ Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.

⁵ Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.

⁶ Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu.

⁷ Ta tko umre, opravdan je od grijeha.

⁸ Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime.

⁹ Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje.

¹⁰ Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu.

¹¹ Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!

¹² Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude;

13 i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti.

14 Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću!

15 Što dakle? Da griješimo jer nismo pod Zakonom nego pod milošću? Nipošto!

16 Ne znate li: ako se komu predate za robove, na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate: bilo grijeha - na smrt, bilo poslušnosti - na pravednost.

17 Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo nauka kojemu ste povjereni;

18 da, oslobođeni grijeha, postadoste sluge pravednosti.

19 Po ljudsku govorim zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robove nečistoći i bezakonju - do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove pravednosti - do posvećenja.

20 Uistinu, kad bijaste robovi grijeha, "slobodni" bijaste od pravednosti.

21 Pa kakav ste plod onda imali? Onoga se sada stidite jer svršetak je tomu - smrt.

22 Sada pak pošto ste oslobođeni grijeha i postali sluge Božje, imate plod svoj za posvećenje, a svršetak - život vječni.

23 Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

7

¹ Ili zar ne znate, braćo - poznavaoocima zakona govorim - da zakon gospodari čovjekom samo za vrijeme njegova života.

² Doista, udana je žena vezana zakonom dok joj muž živi; umre li joj muž, riješena je zakona o mužu.

³ Dakle: dok joj muž živi, zvat će se, očito, preljubnicom pođe li za drugoga. Ako li joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije preljubnica pođe li za drugoga.

⁴ Tako, braćo moja, i vi po tijelu Kristovu umrijeste Zakonu da pripadnete drugomu, Onomu koji je od mrtvih uskrišen, te plodove donosimo Bogu.

⁵ Doista, dok bijasmo u tijelu, grešne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima te smrti donosile plodove;

⁶ sada pak umrijevši onomu što nas je sputavalo, riješeni smo Zakona te služimo u novosti Duha, a ne u stareži slova.

⁷ Što ćemo dakle reći? Je li Zakon grijeh? Nipošto! Nego: grijeha ne spoznah doli po Zakonu jer za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: Ne poželi!

⁸ A grijeh je, uhvativši priliku, po zapovijedi u meni prouzročio svakovrsnu požudu. Ta bez zakona grijeh je mrtav.

⁹ Da, ja sam nekoć živio bez zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh oživje.

¹⁰ Ja pak umrijeh i ustanovi se: zapovijed dana za život bi mi na smrt.

11 Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijedu me zavede, njome me i ubi.

12 Tako: Zakon je svet, i zapovijed je sveta, i pravedna, i dobra.

13 Pa zar se to dobro meni u smrt prometnu? Nipošto! Nego: grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru uzrokuje mi smrt - da grijeh po zapovijedi postane najvećim grešnikom.

14 Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak tjelesan, prodan pod grijeh.

15 Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim - to činim.

16 Ako li pak činim što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar.

17 Onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

18 Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro.

19 Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio - to činim.

20 Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

21 Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, nameće mi se zlo.

22 Po nutarnjem čovjeku s užitkom se slažem sa Zakonom Božjim,

23 ali opažam u svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima.

24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga?

²⁵ Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

8

¹ Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu!

² Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti.

³ Uistinu, što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela onemoćao, Bog je učinio: poslavši Sina svoga u obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu

⁴ da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.

⁵ Da, oni koji žive po tijelu, teže za onim što je tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je Duhovo:

⁶ težnja je tijela smrt, a težnja Duha život i mir.

⁷ Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu se Božjemu ne podvrgava, a i ne može.

⁸ Oni pak koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti.

⁹ A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov.

¹⁰ I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti.

¹¹ Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

¹² Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo!

¹³ Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.

¹⁴ Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji.

¹⁵ Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!"

¹⁶ Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja;

¹⁷ ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.

¹⁸ Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.

¹⁹ Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih:

²⁰ stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi.

²¹ Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje.

²² Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.

²³ Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.

²⁴ Ta u nadi smo spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko gleda, kako da se tomu i nada?

²⁵ Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo,

postojano to iščekujemo.

²⁶ Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima.

²⁷ A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha - da se on po Božju zauzima za svete.

²⁸ Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.

²⁹ Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina njegova te da on bude prvorođenac među mnogom braćom.

³⁰ Koje pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi.

³¹ Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?

³² Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?

³³ Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava!

³⁴ Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas!

³⁵ Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?

³⁶ Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje.

³⁷ U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi.

³⁸ Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni

sile,

³⁹ ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem.

9

¹ Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest moja u Duhu Svetom:

² silna mi je tuga i neprekidna bol u srcu.

³ Da, htio bih ja sam proklet biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu.

⁴ Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo, i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i bogoštovlje, i obećanja;

⁵ njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.

⁶ Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela;

⁷ i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo potomstvo, nego po Izaku će ti se nazivati potomstvo;

⁸ to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca obećanja računaju se u potomstvo.

⁹ Evo doista riječi obećanja: U ovo ću doba doći i Sara će imati sina.

¹⁰ Ali ne samo to! I Rebeka je s jednim, s Izakom, ocem našim, zanjela.

¹¹ Pa kad još blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi trajnom ostala odluka Božja o izabranju:

¹² ne po djelima, nego po onome tko poziva - rečeno joj je: Stariji će služiti mlađemu,

¹³ kako je pisano: Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu.

¹⁴ Što ćemo dakle reći? Možda da u Boga ima nepravde? Nipošto!

¹⁵ Ta Mojsiju veli: Smilovat ću se komu hoću da se smilujem; sažalit ću se nad kim hoću da se sažalim.

¹⁶ Nije dakle do onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje.

¹⁷ Jer Pismo veli faraonu: Zato te upravo podigoh da na tebi pokažem svoju moć i da se razglasi ime moje po svojoj zemlji.

¹⁸ Tako dakle: smiluje se komu hoće, a otvrdnjuje koga hoće.

¹⁹ Da, reći ćeš mi: Što se onda još tuži? Ta tko se to volji njegovoj odupro?

²⁰ Čovječe, tko si ti zapravo da se pravdaš s Bogom? Zar da djelo rekne tvorcu: "Što si me ovakvim načinio?"

²¹ Ili zar lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta načini posudu sad časnu, sad nečasnu.

²² A što ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti svoju moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva, dozrele za propast,

²³ da obznani bogatstvo slave svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed pripravi za slavu,

²⁴ na nama koje pozva ne samo između Židova nego i između pogana?

²⁵ Tako i u Hošěji veli: Ne-narod moj prozvat

ću narodom mojim i Neljubljenu ljubljenom.

²⁶ Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga.

²⁷ Izaija pak proglašuje o Izraelu: Zaista, sinova će Izraelovih brojem biti kao pijeska morskog - Ostatak će se spasiti;

²⁸ jer riječ će ispuniti i uskoro izvršiti Gospodin na zemlji.

²⁹ Tako je Izaija i prorekao: Da nam Gospodin nad Vojskama ne ostavi sjeme, ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik.

³⁰ Što ćemo dakle reći? Da pagani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost, pravednost po vjeri.

³¹ Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona dopro.

³² Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se o kamen spoticanja,

³³ kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće se postidjeti.

10

¹ Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za njih: da se spase.

² Svjedočim doista za njih: imaju revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju.

³ Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše.

⁴ Jer dovršetak je Zakona Krist - na opravdanje svakomu tko vjeruje.

⁵ Da, Mojsije piše o onoj pravednosti iz Zakona: Tko je vrši, naći će život u njoj.

⁶ A pravednost iz vjere ovako veli: Nemoj reći u srcu svom: Tko će se popeti na nebo - to jest Krista svesti?

⁷ Ili: Tko će sići u bezdan - to jest izvesti Krista od mrtvih?

⁸ Nego što veli? Blizu ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome - to jest Riječ vjere koju propovijedamo.

⁹ Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.

¹⁰ Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spasava.

¹¹ Jer veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti.

¹² Nema uistinu razlike između Židova i Grka jer jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga prizivlju.

¹³ Jer: Tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.

¹⁴ Ali kako da prizovu onoga u koga ne povjerevaše? A kako da povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika?

¹⁵ A kako propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra.

¹⁶ Ali nisu svi poslušali blagovijesti - evanđelja! Zaista, Izaija veli: Gospodine, tko povjereva našoj poruci?

¹⁷ Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom.

¹⁸ Nego pitam: Zar nisu čuli? Dapače! Po svoj zemlji razliježe se jeka, riječi njihove sve do nakraj svijeta.

¹⁹ Onda pitam: Zar Izrael nije shvatio? Naprije Mojsije veli: Ja ću vas na ljubomor izazvati pukom ništavnim, razdražit ću vas glupim nekim narodom.

²⁰ Izaija pak hrabro veli: Nađoše me koji me ne tražahu, objavih se onima koji me ne pitahu.

²¹ A Izraelu veli: Cio dan pružah ruku narodu nepokornom i buntovnom.

11

¹ Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj? Nipošto? Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova.

² Nije Bog odbacio naroda svojega koga predvidje. Ili zar ne znate što veli Pismo, ono o Iliji - kako se tuži Bogu na Izraela:

³ Gospode, proroke tvoje pobiše, žrtvenike tvoje porušiše; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade.

⁴ Pa što mu veli Božji glas? Ostavih sebi sedam tisuća ljudi koji ne prignuše koljena pred Baalom.

⁵ Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak po milosnom izboru.

⁶ Ako pak po milosti, nije po djelima; inače milost nije više milost!

⁷ Što dakle? Što Izrael ište, to nije postigao, ali izabrani postigoše. Ostali pak otvrdnuše,

⁸ kao što je pisano: Dade im Bog duh obamrlosti, oči da ne vide, uši da ne čuju sve do dana današnjega.

⁹ I David veli: Nek im stol pred njima bude zamkom, i mrežom, i stupicom, i plaćom.

¹⁰ Nek im potamne oči da ne vide i leđa im zauvijek pogni!

¹¹ Pitam dakle: jesu li posrnuli da propadnu? Nipošto! Naprotiv: po njihovu posrtaju spasenje poganima da se tako oni, Židovi, izazovu na ljubomor.

¹² Pa ako je njihov posrtaj bogatstvo za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane, koliko li će više to biti njihov puni broj?

¹³ Vama pak, poganima, velim: ja kao apostol pogana službu svoju proslavljam

¹⁴ ne bih li na ljubomor izazvao njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih.

¹⁵ Jer ako je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti njihovo prihvaćanje ako ne ožvljenje od mrtvih?

¹⁶ Ako li su prvine svete, sveto je i tijesto; ako li je korijen svet, svete su i grane.

¹⁷ Pa ako su neke grane odlomljene, a ti, divlja maslina, pricijepljen umjesto njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti masline,

¹⁸ ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi - ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe.

¹⁹ Reći ćeš na to: grane su odlomljene da se ja pricijepim.

²⁰ Dobro! Oni su zbog nevjere odlomljeni, a ti po vjeri stojiš. Ne uznosi se, nego strahuj!

²¹ Jer ako Bog ne poštedje prirodnih grana, ni tebe neće poštedjeti.

²² Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na palima, a dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj dobroti, inače ćeš i ti biti odsječen.

²³ A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepjeni; ta moćan je Bog da ih opet pricijepi.

²⁴ Doista, ako si ti, po naravi divlja maslina, odsječen pa mimo narav pricijepjen na pitomu maslinu, koliko li će lakše oni po naravi biti pricijepjeni na vlastitu maslinu!

²⁵ Jer ne bih htio, braćo, da budete sami po sebi pametni, a da ne znate ovo otajstvo: djelomično je otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe.

²⁶ I tako će se cio Izrael spasiti, kako je pisano: Doći će sa Siona Otkupitelj, odvratit će bezbožnost od Jakova.

²⁷ I to će biti moj Savez s njima, kad uklonim grijehе njihove.

²⁸ U pogledu evanđelja oni su, istina, protivnici poradi vas, ali u pogledu izabranja oni su ljubimci poradi otaca.

²⁹ Ta neopozivi su dari i poziv Božji!

³⁰ Doista, kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu, a sada po njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe

³¹ tako i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše neposlušni da i oni sada zadobiju milosrđe.

³² Jer Bog je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje.

³³ O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja

Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi!

³⁴ Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom?

³⁵ Ili: tko ga darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo?

³⁶ Jer sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u vjekove! Amen.

12

¹ Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje.

² Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da možete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.

³ Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru vjere.

⁴ Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje,

⁵ tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu.

⁶ Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje - neka je primjereno vjeri;

⁷ je li služenje - neka je u služenju; je li poučavanje - u poučavanju;

⁸ je li hrabrenje - u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv; tko je predstojnik - revan; tko iskazuje milosrđe - radostan!

⁹ Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prijanjajte uz dobro!

¹⁰ Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem!

¹¹ U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!

¹² U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!

¹³ Pritječite u pomoć svetima u nuždi, gajite gostoljubivost!

¹⁴ Blagoslivljajte svoje progonitelje, blagoslivljajte, a ne proklinjite!

¹⁵ Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima!

¹⁶ Budite istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosi što je visoko, nego privlači što je ponizno. Ne umišljajte si da ste mudri!

¹⁷ Nikome zlo za zlo ne vraćajte; zauzimajte se za dobro pred svim ljudima!

¹⁸ Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!

¹⁹ Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda, ja ću je vratiti, veli Gospodin.

²⁰ Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrčeš na glavu.

²¹ Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.

13

¹ Svaka duša neka se podlaže vlastima nad sobom. Jer nema vlasti doli od Boga: koje

postoje, od Boga su postavljene.

² Stoga tko se suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se pak protive, sami će na se navući osudu.

³ Vladari doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla djela. Hoćeš li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš imati pohvalu od nje!

⁴ Ta Božji je ona poslužitelj - tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuj! Ne nosi uzalud mača! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov iskaljuje na onome koji zlo čini.

⁵ Treba se stoga podlagati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.

⁶ Zato i poreze plaćate: ta službenici su Božji oni koji se time bave.

⁷ Dajte svakomu što mu pripada: komu porez - porez, komu carina - carina, komu poštovanje - poštovanje, komu čast - čast.

⁸ Nikomu ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon.

⁹ Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! i ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga blišnjega kao sebe samoga.

¹⁰ Ljubav blišnjemu zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav.

¹¹ To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna preneto jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo.

¹² Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti.

¹³ Kao po danu pristojno hodimo, ne u pi-

jankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru,

¹⁴ nego zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama.

14

¹ Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o mišljenjima.

² Netko vjeruje da smije sve jesti, slabi opet jede samo povrće.

³ Tko jede, neka ne prezire onoga tko ne jede; tko pak ne jede, neka ne sudi onoga tko jede. Ta Bog ga je prigrlio.

⁴ Tko si ti da sudiš tuđega slugu? Svojemu Gospodaru i stoji i pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži.

⁵ Netko razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki dan jednak. Samo nek je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje.

⁶ Tko na dan misli, poradi Gospodina misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje Bogu. I tko ne jede, poradi Gospodina ne jede i - zahvaljuje Bogu.

⁷ Jer nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire.

⁸ Doista, ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo - Gospodinovi smo.

⁹ Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.

¹⁰ A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata svoga? Ta svi ćemo stati pred sudište Božje.

11 Jer pisano je: Života mi moga, govori Gospodin, prignut će se preda mnoom svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga.

12 Svaki će dakle od nas za sebe Bogu dati račun.

13 Dakle, ne sudimo više jedan drugoga, nego radije sudite o tome da ne valja postavljati bratu stupice ili spoticala.

14 Znam i uvjeren sam u Gospodinu: ništa samo od sebe nije nečisto. Samo je onomu nečisto tko to smatra nečistim.

15 Doista, ako je poradi hrane tvoj brat ražalošćen, već nisi na putu ljubavi. Ne upropašćuj tom svojom hranom onoga za koga je Krist umro!

16 Nemojte da se pogrđuje vaše dobro!

17 Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.

18 Da, tko tako Kristu služi, mio je Bogu i cijene ga ljudi.

19 Nastojmo stoga promicati mir i uzajamno izgrađivanje!

20 Ne razaraj djela Božjega poradi hrane! Sve je, istina, čisto, ali je zlo za onoga tko na sablazan jede.

21 Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne uzimati ništa o što se tvoj brat spotiče.

22 Ti imaš uvjerenje. Za sebe ga imaj pred Bogom. Blago onomu tko samoga sebe ne osuđuje u onom na što se odlučuje!

23 Jede li tko dvoumeći, osudio se jer ne radi iz uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je.

15

¹ Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo.

² Svaki od nas neka ugađa blišnjemu na dobro, na izgrađivanje.

³ Ta ni Krist nije sebi ugađao, nego kao što je pisano: Poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me.

⁴ Uistinu, što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano da po postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu.

⁵ A Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno budete složni po Kristu Isusu

⁶ te jednodušno, iz jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista.

⁷ Prigrlijujte jedni druge kao što je Krist prigrlio vas na slavu Božju.

⁸ Krist je, velim, postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni obećanja dana ocima,

⁹ a pogani da za milosrđe proslave Boga, kao što je pisano: Zato ću te slaviti među pucima i psalam pjevati tvome imenu.

¹⁰ I još veli: Kličite, puci, s njegovim narodom.

¹¹ I još: Hvalite, svi puci, Gospodina, slavili ga svi narodi!

¹² Izaija opet veli: Pojavit će se Jišajev izdanak, dignut da vlada narodima, u njemu je nada narodima.

¹³ A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga.

¹⁴ Ja sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni čestitosti, ispunjeni svakim znanjem,

sposobni jedni druge urazumljivati.

¹⁵ Ipak vam djelomično smionije napisah da vas na poznato nekako podsjetim poradi milosti koja mi je dana od Boga -

¹⁶ da budem bogoslužnik Krista Isusa među poganima, svećenik evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan, posvećen Duhom Svetim.

¹⁷ Imam se dakle čime dičiti u Kristu Isusu s obzirom na ono što je Božje.

¹⁸ /

¹⁹ Jer ne bih se usudio govoriti o nečemu što Krist riječju i djelom, snagom znamenja i čudesa, snagom Duha nije po meni učinio da k poslušnosti privede pogane. Tako sam od Jeruzalema pa uokolo sve do Ilirika pronio evanđelje Kristovo,

²⁰ i to tako da sam se trsio navješćivati evanđelje ne gdje se već spominjao Krist - da ne bih gradio na temeljima drugih -

²¹ nego, kako je pisano: Vidjet će ga oni kojima nije naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli.

²² Time sam ponajčešće i bio spriječen doći k vama.

²³ Sad mi pak više nema mjesta u ovim krajevima, a živa mi je želja, ima već mnogo godina, doći k vama

²⁴ kad pođem u Španjolsku. Nadam se doista da ću vas na proputovanju posjetiti i da ćete me onamo otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja biti s vama.

²⁵ Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim svetima.

²⁶ Makedonija i Ahaja odlučiše očitovati neko zajedništvo prema siromašnim svetima u Jeruzalemu.

²⁷ Da, odlučiše, a i dužnici su im. Jer ako su pogani postali sudionicima njihovih duhovnih dobara, dužni su im u tjelesnima poslužiti.

²⁸ Pošto dakle to obavim - ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se u Španjolsku i usput k vama.

²⁹ A kada dođem k vama, doći ću, znam, s puninom blagoslova Kristova.

³⁰ Ali zaklinjem vas, braćo, Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha: suborci mi budite u molitvama Bogu upravljenima za me,

³¹ da umaknem onim nevjernima u Judeji i da moja pomoć Jeruzalemu bude po volji svetima

³² te s Božjom voljom radosno dođem k vama i s vama zajedno odahnem.

³³ Bog mira sa svima vama! Amen.

16

¹ Preporučujem vam Febu, sestru našu, poslužiteljicu Crkve u Kenhreji:

² primite je u Gospodinu kako dolikuje svetima i priskočite joj u pomoć u svemu što od vas ureba jer je i ona bila zaštitnicom mnogima i meni samomu.

³ Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu.

⁴ Oni su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja nego i sve Crkve pogana.

⁵ Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista.

⁶ Pozdravite Mariju koja se mnogo trudila za vas.

⁷ Pozdravite Andronika i Juniju, rođake i suuznike moje; oni su ugledni među apostolima i prije mene bili su u Kristu.

⁸ Pozdravite Amplijata, ljubljenoga moga u Gospodinu.

⁹ Pozdravite Urbana, suradnika moga u Kristu, i ljubljenog mi Staha.

¹⁰ Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove.

¹¹ Pozdravite Herodiona, rođaka moga. Pozdravite Narcisove koji su u Gospodinu.

¹² Pozdravite Trifenu i Trifoza koje se trude u Gospodinu. Pozdravite ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu.

¹³ Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku njegovu i moju.

¹⁴ Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i braću koja su s njima.

¹⁵ Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i Olimpu, i sve svete koji su s njima.

¹⁶ Pozdravite jedni druge cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve Crkve Kristove.

¹⁷ Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji siju razdore i sablazni mimo nauk u kojem ste poučeni, i klonite ih se.

¹⁸ Jer takvi ne služe Gospodinu našem Kristu, nego svom trbuhu te lijepim i laskavim riječima zavode srca nedužnih.

¹⁹ Doista, vaša je poslušnost doprla do sviju. Zbog vas se dakle radujem i htio bih da budete mudri za dobro, a bezazleni za zlo.

²⁰ Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina Isusa s vama!

²¹ Pozdravlja vas Timotej, suradnik moj, i Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji.

²² Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji napisah ovu poslanicu.

²³ Pozdravlja vas Gaj, gostoprimac moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart.

²⁴ #

²⁵ Onomu koji vas može učvrstiti - po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima,

²⁶ a sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru -

²⁷ jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke! Amen.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7